

Учи ме Синиша да будем мислиша

Када сам чуо тему, прва помисао ми је била: „Ко је то мислиша? Шта значи та реч?“

Након дугог размишљања, помоћ сам потражио у Вујаклијином речнику. Затим сам „питао“ Гугл: „Да ли је то особа која поседује много знања, или је то особа која уме да употреби стечено знање?“

Размисливши, дошао сам до закључка. Ова пандемија нас је натерала да знање које смо кроз живот стекли применимо у свакодневном животу, и да научимо како се то ради, како да га употребимо. Тако сам размислио о нама, ученицима и наставницима.

И ми смо морали да своје знање покажемо у најбољем светлу и представимо га баш у овој пандемији.

„Да ли смо ми те мислише? Или ипак нисмо? Да ли смо успели правилно да усмеримо наше знање? Или је, ипак, то знање лоше употребљено?“

О свему томе сам размишљао. „Да ли су наставници своју мудрост и искуство употребили онако како је требало? Јесмо ли знали и могли да учимо и радимо у новим условима?“

Мама ми је више пута причала о функционалном знању и давала примере људи који су функционално неписмени.

Питам се: „Да ли сам ја функционално писмен и да ли умем да употребим знање?“

Мислим да јесмо, да смо успели да наше знање употребимо, и наставници и ми, ученици. Мислим да смо сви ми велике Синишине мислише.

Успели смо да одрадимо успешно и овај задатак који нам је живот задао и тако променио нашу свакодневницу.

Алекса Ђурчић, 5/2